

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010093
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010093.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

V. S.

nar. XX.XX.XXXX v R., bytom A., D. sv. Y. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/31/2015-324 zo dňa 29.04.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/31/2015 zo dňa 29.04.2015 bol obžalovaný V. S. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno a), d) Trestného zákona, pretože od presne nezisteného času dňa 12.9.2014 až do 21,30 hod. dňa 12.9.2014 v obci S. N., v rodinnom dome č. XXXX, parcela číslo XXXXX/X, po predošlej vzájomnej dohode spoločne neoprávnene vyrobili a prechovávali prekurzor - kryštalickú látku svetlohnedej farby o hmotnosti 19,36 g, pričom chemickou analýzou bolo zistené, že sa jedná o pseudoefedrín, z ktorého je možné vyrobiť približne 17,4 g látky metamfetamínu s obsahom cca 75 % hmotnostných, z ktorého je možné vyrobiť minimálne 325 dávok, a to tým spôsobom, že obaja obžalovaní zabezpečili tabletky nurofenu, pričom obžalovaný V. S. mal na predmetnej chate už nachystané zariadenie na jeho výrobu (a to rôzne banky, varič, jánske sklo, rôzne lieviky, PET fľašu s kyselinou chlorovodíkovou, plastová nádoba s jódom resublimovaným, gumené hadice, rôzne iné PET fľaše a plastové nádoby s neznámymi tekutinami a práškami, plastový kanister a iné) a následne obžalovaný O. C. vyberal nurofenové tabletky z obalov a potom z nich spoločne odstreďovali efedrín, a to tým spôsobom, že tabletky rozpustili vo vode a potom ich obžalovaný O. C. roztriasol v bandaske a potom ich hriali na variči a neskôr tento extrakt zoškrabovali z jánskeho skla, čo bolo už krátko pred príchodom polície, pričom pseudoefedrín je, podľa Zákona č. 331/2005 Z.z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zaradený medzi určené látky kategórie 1. a je možné ho použiť ako surovinu (prekurzor) pri príprave psychotropnej látky - metamfetamín - pervitín.

Za to bol odsúdený podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní

3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. V dôvodoch odvolania namietal, že trest, ktorý mu uložil súd prvého stupňa je neprimerane prísny. Ku spáchaniu trestného činu sa riadne priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Poukazoval na to, že má manželku, s ktorou má rozbehnuté podnikanie, že má prisľúbenú aj prácu a predmetnú látku využíval výhradne ako anabolikum, pretože cvičil a nebola určená na ďalšiu distribúciu iným osobám. Dával na zváženie súdu, či u neho nemal byť uložený súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/146/2014 zo dňa 11.09.2014, ktorým bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/166/2012. Žiadal, aby vzhľadom na všetky okolnosti prípadu mu odvolací súd uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, prípadne trest odňatia slobody miernejší ako mu bol uložený súdom prvého stupňa za aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné a správne, a preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Aj preskúmaním výroku o treste v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa nezistil odvolací súd v postupe súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Pokiaľ sa obžalovaný odvolaním domáhal uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/146/2014, tu je potrebné uviesť, že tento bol obžalovanému doručený dňa 23.09.2014, ktorá skutočnosť má účinky vyhlásenia a skutku, ktorý je predmetom tohto konania sa dopustil dňa 12.09.2014, teda pred vyhlásením tohto trestného rozkazu. Na druhej strane však je potrebné uviesť, že týmto trestným rozkazom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/166/2012, ktorý bol vyhlásený dňa 23.01.2013. Aby mohol byť obžalovanému uložený súhrnný trest, musel by skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchať aj pred dňom 23.01.2013, čomu však tak nie je a teda uloženie súhrnného trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy.

U obžalovaného však neprichádzalo do úvahy ani uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Obžalovaný sa totiž skutku, ktorý je predmetom tohto konania, dopustil dňa 12.09.2014, a to v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Pp/21/2013 zo dňa 23.05.2013 so stanovením skúšobnej doby na tri roky. Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. takýto postup vylučuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu tým, že súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák., ktorý vzhľadom na vyššie uvedený záver musel byť trestom nepodmienečným, zohľadnil vo výške tohto trestu všetky okolnosti prípadu namietané odvolaním obžalovaného. Nebyť toho, že obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a na súde prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine, by u takéhoto páchatel'a, vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnosť, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody výrazne nad spodnou hranicou trestnej sadzby ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest preto zodpovedá okolnostiam skutku a zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Odvolaciemu súdu sa trest javil ako primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci účelu trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., a preto nevidel dôvod na mimoriadne zníženie tohto trestu v zmysle ustanovenia § 39 Tr. zák.

Napokon odvolací súd nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa, pokiaľ tento na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný totiž bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.